

de forskellige sider af den økonomiske politik. Ofte handler de nævnte organer uafhængigt af hinanden, eller deres handlinger modvirker hinanden, så det hindres, at den økonomiske politik kan følge en fast langtidslinie, der sikrer den fornødne balance i landets økonomi.

Der er vel ingen, der vil bestride, at denne mangel på koordination af de økonomiske kræfter, de økonomiske faktorer, er medvirkende til de valutavanskeligheder, Danmark fra tid til anden er udsat for. Vi er efter vort skøn for tilbøjelige herhjemme til at lukke øjnene for disse for den økonomiske politik fundamentale problemer. Vi vil have økonomisk frihed, vi vil have adgang til frit valg af livsstilling, vi vil have frihed for organisationernes magtudfoldelse, og vi vil have sikret fuld beskæftigelse, men samtidig bevare en skarp fagafgrænsning. Derimod er der meget ringe forståelse af, at forudsætningen for alle disse friheder i forbindelse med retten til begrænsning af andres frihed er, at man bøjer sig ind under et samarbejde, at der finder en koordinering sted af de økonomiske kræfter, så de ikke trækker hver i sin retning og en fast linie i den økonomiske politik derved umuliggøres. Man må nå frem til, at der i frit samarbejde eller af samfundet afstikkes visse rammer for erhvervslivet og arbejdslivet, men at der så også til gengæld indenfor disse rammer sikres fri udfoldelse af den enkeltes evner og initiativ. Det er det, de svenske liberale kalder rammeøkonomi. Det drejer sig her om noget centralt i spørgsmålet om vor evne til at klare landets økonomi. Der hersker en vis ulyst til at gribe fast om nælden, og så lader man det hele gå på den gamle manér, hvor hver trækker i sin retning. Men skal vi nå frem til en fast linie i vor økonomiske politik, er det efter vort skøn nødvendigt, at alle herhenhørende problemer snarest tages op til en samlet overvejelse, således som det foreslås i det foreliggende forslag til beslutning. Disse overvejelser må selvfølgelig ske under medvirken af særlig økonomisk sagkyndige og i forbindelse med repræsentanter for de interesserede parter“.

Forslaget nåede ikke at komme til behandling inden samlingens slutning.

II. Forespørgsler.

1. Den 13. oktober 1954 anmeldtes i folketinget (F. sp. 36) følgende forespørgsel til udenrigsministeren af *Einer-Jensen, Erik Eriksen, Ole Bjørn Kraft, Jørgen Jørgensen (Lejre)* og *Viggo Starcke*:

„Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give tinget om den udenrigspolitiske situation efter Londonkonferencen vedrørende Tysklands inddragelse i det vestlige forsvarssystem?“